

பூமிக்கு வந்த பொன்மழையே.. நீ வாழி!

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்றாள் அமிழ்தச்சொல் ஓளவை.

எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் என்றான் நறுந்தொகைப் பாண்டியன்.

ஈன்ற தாயும் ஆன்ற தந்தையும் அறிவூட்டும் ஆசானும் இறைவனுக்குச் சமம் என்பதைத் தாண்டி முறைசெய்து மக்களைக் காப்பாற்றும் நல்லாட்சித் தலைவன் இறைவனுக்கு நிகராவான் என்னும் இலக்கியச் சட்டத்தை இவர்களுக்கு முன்பே இயற்றினான் வான்புகழ் வள்ளுவன்.

அவ்வண்ணம் தெளிவித்த அறிஞர் மொழிவழியில் நின்று கலைஞர் விழிவழியில் சென்று குறைகாண முடியாமல் முறைசெய்து

உரைசெய்த வண்ணம் உழைக்கும் மக்களின் உணர்வுகளை நிறைசெய்து

கறைசெய்த நெஞ்சோடு கர்ஜித்த எதிரிகளை வாதங்களின் மூலம் வதம்செய்து

துறைதோறும் துறைதோறும் தொண்டுகளை ஓயாமல் நீதம்செய்து

மாபெரும் மக்கள் தலைவராய்த் தக்கார் போற்றத் தழுங்குகிறார் நம் தங்கத் தளபதி!

சாமான்ய மக்களின் சித்தவோட்டத்தையும் ரத்தவோட்டத்தையும் அணுக்கமாய் இருந்து நுணுக்கமாய் அறிந்து அற்புத்தின் மறுபெயராய் அரசாட்சி நடத்திவரும் அவரைக் காண்பவர்கள்

‘ஏழைகளைக் காக்கவந்த இவரெங்கள் குலசாமி’ என்று வாய்மணக்க வாழ்த்துகிற வார்த்தைகளின் பேரொலி வானொலியாய்ப் பரவி இமயத்தில் மோதி எதிரொலியாய்க் கேட்கிறது எங்கெங்கும்!

தனக்குநிகர் தானலாத ஒரு தலைவருக்குத் தனயனாய்ப் பிறந்து தமிழனாய் வளர்ந்து தகைசால் தலைவனாய் நிமிர்ந்து தமிழகத்தின் முதல்வராய் உயர்ந்து

ஏழை எளிய மாந்தரின் இதயக் கோயிலில் இறைவனாய் வீற்றிருக்கும்நம் இனிய தளபதியின் எழிற்கோலம் காணுகையில்..

வள்ளுவர் வகுத்த வரையறைக்கு வண்ணமூட்டுகிற வனப்பியல் தலைவராய் அவர் வானஎந்து நிற்பதை உணரமுடிகிறது.

புமியை நனைக்கும் புதுமழையாய்ப் புறப்பட்டு வருகின்றன அவருடைய திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும்!

ஈராண்டுக் காலத்தில் இயற்கை ஏற்படுத்திய இடர்பாடுகள் ஒருபுறம் வறண்டு கிடந்த நிதிநிலை விளைவித்த வாட்டம் ஒருபுறம் என, சவால்களைச் சந்தித்து சறுக்குமரம் ஏறும் போராளியாய் மாறி அவர்புரிந்துவரும் வித்தகங்கள்தான் எத்தனை எத்தனை!

ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதும் அவர் அறிவித்த ‘விடியல் பயணத்தின்’ வெளிச்சக் கோலத்தில் மாதர் அகமெல்லாம் மதிமுகமாய் மாறிற்று.

படிக்கப் பயணிப்போர் பணியாற்றச் சென்றிடுவோர்

வேர்வையிலே குளித்து வினையாற்றப் போய்வருவோர் இல்லறக் கடமைகளை இயற்றப் புறஞ்செல்வோர்

அனைவருக்கும் வரமாக அவரளித்த விடியல் பயணமெனும் விஞ்ஞானச் செயல்திட்டம், வஞ்சியர் குலத்தின் வந்தனைத் தெய்வமாய் அவரை வடிவமைத்திருக்கிறது!

புழைபெய்து கூடவே பொன் மழையும் பெய்தாற்போல் புத்துலகச் சிறிபிதளபதியின் ‘புதுமைப் பெண்’ திட்டம்

தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுத் தடத்தில் மற்றுமொரு மைல்கல்லாய் மாண்புகளைச் சூடி மணம்வீசி நிற்கிறது.

மண்ணுக்குக் குடைபிடிக்கும் மனிதநிழலாய் மகத்துவம் படைத்துவரும் நம் மகத்தான தளபதி பெண்ணுக்குக் குடைபிடிக்கும் பேராட்சி தந்து பெரியாரின் கனவு தேசத்தைக் காட்சிப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

மைவைத்தக் கண்களில் தீவைத்துக் கொண்டு தெருவிலே இறங்குங்கள்! இனிமேல் திராவிடத் திக்குகளின் புதிய புத்திரிகள் நீங்கள்! என்று புதுமைப் பெண்களைப் புத்தெழுச்சி கொள்ள வைத்திருக்கிறார் நம் வைகறைத் தளபதி.

வளையல் வட்டத்தை விட்டுத் தாண்டுங்கள்! உலகின் திசைகள் ஒவ்வொன்றையும் தீண்டுங்கள்!

வளையலை நிமிர்த்தி வாள்செய்து வைத்து வஞ்சிக் கோட்டைகளை நிர்மாணியுங்கள் என்று.

வலிமை நிறைந்த பெண்ணுலகத்துக்கு வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார் நம் வசந்த தேசத்தின் வச்சீகரத் தலைவர் தளபதி!

அன்னமூட்டும் அன்னையார் குலத்துக்கு ‘ஆகாயம் தொடுவோம்’ என்ற எண்ணமூட்ட வந்த இலட்சியவாதியாய் எழுந்து நிற்கிறார் ஏனைத் தலைவர்கள் எல்லோரும் கொண்டாடும் தானைத்தலைவர் நம் தளபதி!

இவர் நம் கண்ணுக்கு இமையா? கற்பனைக்கும் எட்டாத காப்பியத்தின் விதையா? கலைகுரெனும் கருத்தியலுக்குக் கவின்சேர்க்க வந்த கவியா? நமைக் கரைசேர்க்க வந்த கதியா? இல்லை கடலையே அமுதாக்கும் நதியா? என்று, கண்ணுறுவோர் எல்லாம்

கண்ணேறு படுமாறு கழறுகின்ற சொற்கள் காலத்தின் நெற்றியில் பதிவாகி விட்ட கல்வெட்டுகளாய் ஒளர்கின்றன.

தான்முதல்வன் ஆனதுமே தன்னை வியக்காமல் ‘நான்முதல்வன்’ எனச்சொல்ல நாட்டிலுள்ள இளையோரை அன்புடனே பணிகொண்ட நம் அறிவுக்கத் தலைவரின் அழகுக்கு அழகு செய்யும் மற்றுமொரு அறிவாலயச் சட்டம்தான்

அண்மையில் மலர்ந்த அருமையும் பெருமையும் மிகுந்த முதலமைச்சரின் காலை உணவுத் திட்டம்!

தீர்க்கமான அறிவு தீரண்டெழுந்த அன்பு தேர்ந்திசைந்த அறம் மற்றும் தேவை மிக்க பண்புகளின் தெளிவாக விளங்குவதே திறன்மிகு ஆட்சி என்பர் தெய்வத் தமிழ் நூலார்.

அந்த இலக்கணத்தின் சிகரத்தில் ஏறி நின்று இளநகை புரிகிறார் நம் இனமானத் தளபதி! பசித்துக் கிடப்பவனைப் பார்க்கப் பொறாதவன் புண்ணிய மூர்த்தி என்றான் பாரதி.

பசியென வருவோர்க்குப் பசியெனத் தருவோரைப் பசிப்பிணி மருத்துவர் என்றனர் பைந்தமிழ்ப் புலவோர்கள்!

அற்றார் அழிபசி தீர்க்க அமுத சுரபியோடு அலைந்தாள் மணிமேகலை!

தனிப்பெருந் தெய்வமோ மாயமோ, இந்த மாநிலத்தின் பாக்கியமோ தேடாமலே கிடைத்த தென்னகத்தின் அதிசயமோ வாராமல் வந்துதித்த வரலாற்றுப் பரவசமோ! என்று

அன்றாடம் தாய்மார்கள் அங்கங்கே பெரியோர்கள் நின்றாடிப் பேசுவதை நேர்காணல் செய்தால்..

ஒன்றல்ல இரண்டல்ல ஓராயிரம் மணித்துளிகள் சென்றேகும்; தளபதியின் சித்திரத்தைச் சுவைப்பதற்கு!

காலை உணவு கண்டிப்பாய் சாப்பிட வேண்டும் என்கிறது மருத்துவம். ஊட்டச் சத்து குறைபாடு உள்வாங்கும் ஆற்றலை ஊக்குவிக்காது என்றும் உரைக்கிறது அறிவியல்.

காலை எழுந்து பசியைச் சுமந்து பிற்பகல் உணவு வரை பட்டினி கிடந்து வாடும் குழந்தைகள் வாட்டம் அறிந்து போட வேண்டும் உணவெனத் துணிந்து போட திட்டத்தால் புகழலகத்தின் உச்சிக்கே போய்விட்டார் நம் தளபதி!

“பள்ளிக்குச் சென்றதும் உணவு பின் பாடம் படிக்கின்ற கனவு! துள்ளித் திரியும் பலநிலவுஅதைத் தூக்கி விளையாடிக் குலவு” என்று

புபாளம் இசைக்கும் புதிய பாரதிகள் பள்ளித் தலங்களைப்

விளையாடும்’ என்னும் வெற்றித் தினவோடு பூரித்து நிற்கிறார் நம் பொன்மனத் தளபதி!

‘இன்று என் வாழ்வில் ஓர் பொன்னாள்’ என்று அவர் புகன்ற வார்த்தைகளின் ஆழம் காண்பது அவ்வளவு எளிதன்று!

வேழம் நிகர்த்த வீரத் தமிழ்க்குலத்தின் ஆரம் புனைந்த ஆற்றல் மறவராய் அவதாரம் எடுத்திருக்கும் ஆடவர் திலகம் நம் அன்புத் தலைவர் தளபதி.

தொட்டார் மாணவர்கள் தூய இதயத்தை! பலர் காலை உணவின்றி வருந்துயர் கேட்டுப் பட்டார் அதுவரை படாத துயரத்தை! கெட்டார் இவரென்றால் நாடு கெடுமென்று விட்டார் அறிவிப்பை!

விண்ணகமே கீழிறங்கி விட்டாற் போல ‘உதய சூரியன் உதிக்கின்ற வேளையில் அடுப்புச் சூரியனை ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஏற்றுங்கள்’ என்று எழுச்சிக் கட்டளை இட்டார் தளபதியார்!

‘ஆகா என்று எழுந்ததுபார் யுகப்புரட்சி’ என்று உணர்ச்சிப் படையெடுத்து உலகமே தமிழ்நாட்டை உற்றுப் பார்க்கிறது இப்போது!

தளபதியைத் தொட்டுப் பார்க்க நினைத்த தூரத்துப் பகைப்புலமே கைகட்டிப் பார்க்குக் களைத்துப் போய் நிற்கிறது தற்போது!

அண்டை மாநிலங்கள் அனைத்தும் மலைத்துப்போய்நம் தளபதியின் மாநிலத்தை தாகவிடாய் தீர்க்கும் தண்ணீர்ப் பந்தலாய்க் கண்டு, உணர்ச்சிப் பெருக்கில் உறைந்துபோய் நிற்கின்றன!

பால் நினைந்தாட்டும் பாசத் தாய்மார்கள் தளபதியை வாழ்த்தித் தழைக்கிறார்கள் நித்தம்!

மயக்கு மொழிபேசும் மழலைக் குழந்தைகள் தளபதிக்கு அள்ளித் தருகிறார்கள் முத்தம்!

நம் தங்கத் தளபதி தமிழ்நாட்டில் நடத்துவது ஜனங்களைக் காப்பாற்றும் ஜனநாயக யுத்தம்! அறத்தின் போர்க் குரல் ஆகாயம் தொடும்போது அடங்கிப் போய்விடும் ஆகாத சத்தம்!

ஆண்மைக்கு அரசாகி அறிவுலக முரசாகி அரசியல் மாற்றங்கள் அனைத்துக்கும் சிரசாகி வீறுநடை போடும் வீரத் தளபதியின் வெற்றிநடை தொடரட்டும்!

எங்கும் தமிழ்முத்திரை எதிலும் திராவிட முத்திரை என்று சங்கநாதம் செய்யும் சந்தனச் சிந்தனைகளின் சங்கமம் வெல்லட்டும்!

நகர்த்தி வைக்க முடியாத நங்கூர்ச் சாதனைகளின் கொள்ளிடமாய்த் தமிழ்நாடு கொண்டாட்டம் காணட்டும்!

வான்கவிந்த வையகமே வாழ்த்திசைக்க வாழ்கின்ற வள்ளல் தளபதியார் வாகைப்பு சூடுவதே வழக்கமாய்க் கொள்ளட்டும்! அவர் வைக்கின்ற அடிதோறும் வாசமலர் பூக்கட்டும்!

டாக்டர்

எஸ்.ஜெகதீரட்சகன் எம்.பி.

மேனாள் ஒன்றிய இணை அமைச்சர்

இரைப்பையைக் குளிர்வித்து இதயத்தோடு பேசுங்கள் என்றார் வீரத் துறவி விவேகானந்தர்!

இசுலாத்தின் நெறிகளில் இன்றியமையாதது பசித்தவர்களுக்கு உணவளிப்பது என்றார் நாயகத் திருமேனி.

பசிநெருப்பை அவிக்க அடுப்பு நெருப்பை மூட்டினார் அருடபிரகாச வள்ளலார்.

ஆகா...! இந்த அருளறங்கள் அனைத்தையும் அப்படியே உள்வாங்கி பெரிதினும் பெரிதான பேரறம் ஒன்றைப் பிரகடனம் செய்திருக்கிறார் நம் பீடுடைய பெருந்தலைவர் தளபதியார் அவர்கள்!

இவர் தாயோ தந்தையோ

பாடத் தொடங்கிவிட்டார்கள் இப்போது!

பொன்னின் முன்னொளிரும் பொன்னாகப் பூத்து புதுப் பொலிவு பெற்று புதுச்சாயல் உற்று பொன்மலை ஒன்று புகழ்கொண்டு நடந்தாற்போல் பெருமிதப் பெருநடையில் பேருலா வருகிறார் நம் பிரியத்துக்குரிய தளபதி!

பதினேழு லட்சம் பாலகர்கள் வயிற்றில் பால்வார்த்த பரிவோடு பாச உணர்வோடு

அறிவுலக சாம்ராஜ்யம் அமைத்த நெகிழ்வோடு அண்ணா கலைஞரின் ஆசிபெற்ற மகிழ்வோடு

இனிமேல் தமிழ்நாடு ‘இளைஞர்களின் ஆட்சியில்